



**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α1**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογέιτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604534

ΦΑΞ : 2131604567

Καλλιθέα

27-7-2016

Αριθμός απόφασης:

2728

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Του άρθρου 6 της αριθμ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

ε. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014 και καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (πρώην Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 0012895 ΕΞ 2014/09.04.2014 (ΦΕΚ 975 / τ. Β' / 17.04.2014) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της με έδρα κατά της υπ' αριθ. πράξης οριστικού προσδιορισμού προστίμου ΚΒΣ, της υπ' αριθμ. πράξης οριστικού προσδιορισμού προστίμου άρθρου 6 ν. 2523/97 και της υπ' αριθμ. οριστικής πράξης διορθωτικού

προσδιορισμού ΦΠΑ διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2004 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την υπ' αριθ. πράξη οριστικού προσδιορισμού προστίμου ΚΒΣ, την υπ' αριθμ. πράξη οριστικού προσδιορισμού προστίμου άρθρου 6 ν. 2523/97 και την υπ' αριθμ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2004 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. των οποίων ζητείται η ακύρωση, καθώς και τις από οικείες εκθέσεις ελέγχου.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α1 όπως αυτή αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

-Με την υπ' αρ. πράξη οριστικού προσδιορισμού προστίμου ΚΒΣ διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2004 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας πρόστιμο ύψους 5.000,00€ σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5§10 περ.β' του ν. 2523/97 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με τις διατάξεις του άρθρου 7 παρ. 3 περ.δ του ν. 4337/17-10-2015.

-Με την υπ' αρ. πράξη οριστικού προσδιορισμού προστίμου διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2004 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας πρόστιμο ύψους 13.500,00€ σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 2523/97.

-Με την υπ' αριθμ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου προστιθέμενης αξίας διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2004 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας συνολικό ποσό φόρου ύψους 9.900,00€.

Οι ως άνω διαφορές φόρου και τα πρόστιμα προέκυψαν κατόπιν διενέργειας ελέγχου βάσει της με αρ. εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., η οποία εκδόθηκε συνεπεία του με αριθμ. πρωτ. δελτίου πληροφοριών του Περιφερειακού Ελεγκτικού Κέντρου (ΠΕΚ) Πειραιά, με το οποίο διαβιβάστηκε στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. η από έκθεση τακτικού ελέγχου Κ.Β.Σ. για την επιχείρηση με Α.Φ.Μ., σύμφωνα με την οποία η εν λόγω επιχείρηση κατά τις χρήσεις 09/02/2001-31/12/2002, 01/01-31/12/2003, 01/01-31/12/2004, 01/01-31/12/2005, 01/01-31/12/2006 και 01/01-31/12/2007 εξέδωσε μεγάλης αξίας εικονικά και πλαστά & εικονικά στο σύνολό τους, φορολογικά στοιχεία σε διάφορους λήπτες. Από του αποτέλεσμα του

διενεργηθέντος ελέγχου από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. προέκυψε ότι η προσφεύγουσα επιχείρηση ζήτησε και έλαβε κατά τη διαχειριστική περίοδο 01/01-31/12/2004 ένα (1) εικονικό φορολογικό στοιχείο εκδόσεως της παραπάνω επιχείρησης, και συγκεκριμένα το με αρ. Τ.Π.Υ. το οποίο αφορούσε οικοδομικές εργασίες και διαρρύθμιση εσωτερικών χώρων γραφείων 120 τ.μ. συνολικής καθαρής αξίας 25.000,00€ πλέον ΦΠΑ 4.500,00€ και το οποίο κρίθηκε από τον έλεγχο εικονικό ως προς το πρόσωπο του εκδότη.

Η προσφεύγουσα με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση των παραπάνω πράξεων προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους :

1. Ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς υπαρκτό και τα φορολογικά στοιχεία που αφορούσαν τη χρήση 2004 είχαν νόμιμα θεωρηθεί από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. Ως προς τη συναλλακτική της ικανότητα από την έκθεση ελέγχου προκύπτει ότι αυτή έπαψε να έχει δραστηριότητα από τη χρήση 2005 όπως δήλωσε άλλωστε ο ιδιοκτήτης της έδρας της εκδότριας.
2. Ως προς την εκπλήρωση της συγκεκριμένης παροχής η ίδια η φορολογική αρχή στη έκθεσή της αποδέχεται ότι οι εργασίες που περιγράφονται στο επίμαχο τιμολόγιο πραγματοποιήθηκαν.
3. Επίκληση καλής πίστης- Σύνταξη του από 6-9-2004 Ιδιωτικού Συμφωνητικού-Ολοκλήρωση των εργασιών την 19-9-2004 και αποπληρωμή του επίμαχου τιμολογίου με δύο επιταγές της Εθνικής Τράπεζας ποσού 12.500€ έκαστη καθώς και με μετρητά 4.500€ που αντιστοιχούσαν στο ΦΠΑ του τιμολογίου-Αποδόθηκε ο φόρος εργολάβων 3%-Καταχωρήθηκε κανονικά στα λογιστικά βιβλία.
4. Συναλλάχθηκε με τη τεχνική εταιρεία κατά το διάστημα που αυτή ήταν υπαρκτή, είχε νόμιμα θεωρήσει τα στοιχεία που εξέδιδε, απασχολούσε προσωπικό και εκτελούσε η ίδια τις εργασίες που αναλάμβανε.
5. Από κανένα στοιχείο της έκθεσης ελέγχου δεν προκύπτει ότι το ΠΕΚ Πειραιά απέδειξε ότι οι συγκεκριμένες εργασίες δεν εκτελέσθηκαν από την εν λόγω τεχνική εταιρεία.
6. Όπως προκύπτει και από την έκθεση ελέγχου δεν είχε το παραμικρό κίνητρο να λάβει ένα εικονικό τιμολόγιο τόσο μικρής αξίας αφού ουδόλως επηρέαζε τα αποτελέσματά της χρήσης.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.4 του άρθρου 19 ν. 2523/97 ορίζεται:

«4. Εικονικό είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολο της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματος του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στην κατά τόπο αρμόδια, σύμφωνα με την αναγραφόμενη στο στοιχείο διεύθυνση, δημόσια οικονομική υπηρεσία...»

Επειδή σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 5 παρ. 1 και 10 του ν. 2523/97 ορίζεται:

«1.Όποιος παραβαίνει τις διατάξεις του Κ.Β.Σ. (Π.Δ. 186/1992 ΦΕΚ 84 Α΄) τιμωρείται με πρόστιμο που προσδιορίζεται κατ' αντικειμενικό τρόπο.

Για το σκοπό αυτόν καθιερώνονται δύο βάσεις υπολογισμού, συντελεστές βαρύτητας, και ανώτατα όρια (οροφές). Οι παραβάσεις διακρίνονται σε δύο κατηγορίες, γενικές και αυτοτελείς.

10. Οι παρακάτω περιπτώσεις, επίσης, θεωρούνται αυτοτελείς παραβάσεις, για τις οποίες εφαρμόζεται η Βάση Υπολογισμού Νο2 (ΒΑΣ. ΥΠ. 2), όπως ειδικότερα προσδιορίζεται στις κατ' ιδία διατάξεις, με τις οποίες προσδιορίζεται και η τιμή του κατά περίπτωση ισχύοντος συντελεστή βαρύτητας:

.....

β) Η έκδοση πλαστών ή εικονικών φορολογικών στοιχείων και η λήψη εικονικών, η νόθευση αυτών, καθώς και η καταχώριση στα βιβλία αγορών ή εξόδων που δεν έχουν πραγματοποιηθεί και δεν έχει εκδοθεί φορολογικό στοιχείο, συνιστά ιδιόζουσα φορολογική παράβαση και επισύρει πρόστιμο ίσο με το διπλάσιο της αξίας κάθε στοιχείου ή καταχώρισης, μη συμπεριλαμβανομένου του Φ.Π.Α., εφόσον αυτή είναι μεγαλύτερη των χιλίων διακοσίων (1.200) ευρώ. Σε αντίθετη περίπτωση θεωρείται ιδιαίτερη κατηγορία αυτοτελούς παράβασης και επιβάλλεται το πρόστιμο κατ' εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 8 και 9.

....

Όταν δεν είναι δυνατός ο προσδιορισμός της μερικώς εικονικής αξίας το πρόστιμο της περίπτωσης αυτής, επιβάλλεται μειωμένο κατά πενήντα τοις εκατό (50%).

Η ίδια μείωση ισχύει και για το λήπτη εικονικού στοιχείου στην περίπτωση που η εικονικότητα ανάγεται αποκλειστικά στο πρόσωπο του εκδότη.»

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.6 του άρθρου 7 του ν.4334/2015 ορίζεται:

«6. Οι διατάξεις του [άρθρου 5 του Ν. 2523/1997](#) (Α΄179), που εφαρμόζονται για παραβάσεις που διαπράχθηκαν στο χρονικό διάστημα μέχρι την έναρξη ισχύος των [άρθρων 54](#) και [55 του Ν. 4174/2013](#) καταργούνται από τη δημοσίευση του παρόντος. Οι [παράγραφοι 30](#) , [32](#) , [33](#) , [34](#) και [48 του άρθρου 66 του Ν. 4174/2013](#) , κατά το μέρος που αφορούν τις ως άνω παραβάσεις, καταργούνται από τη δημοσίευση του παρόντος»

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 περ. δ του άρθρου 7 του ν. 4337/17-10-2015 ορίζεται:

«3. Για τις παραβάσεις των διατάξεων του Κ.Β.Σ. (Π.Δ. 186/1992, Α' 84) και του Κ.Φ.Α.Σ. (Ν. 4093/2012, Α' 222), που διαπράχθηκαν μέχρι την εφαρμογή των διατάξεων των [άρθρων 54](#) και [55 του Ν. 4174/2013](#) και κατά την κατάθεση του παρόντος δεν έχουν εκδοθεί οι οριστικές πράξεις επιβολής προστίμων, δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του [άρθρου 5 του Ν.2523/1997](#), αλλά επιβάλλονται τα κατωτέρω πρόστιμα:

α) ...β) Για παραβάσεις που αφορούν έκδοση εικονικών ή λήψη εικονικών στοιχείων ή νόθευση αυτών, καθώς και καταχώρηση στα βιβλία αγορών ή εξόδων χωρίς παραστατικά, ποσό ίσο με το 40% της αξίας κάθε στοιχείου. Εάν η αξία του στοιχείου είναι μερικώς εικονική ποσό ίσο με το 40% του μέρους της εικονικής αξίας.

γ)δ) **Όταν η εικονικότητα ανάγεται αποκλειστικά στο πρόσωπο του εκδότη, ποσό ίσο με το 20% της αξίας του στοιχείου.»**

Επειδή σύμφωνα με την από σχετική έκθεση ελέγχου εφαρμογής των διατάξεων του Π.Δ. 186/92 (ΚΒΣ) της αρμόδιας Δ.Ο.Υ καθώς και την από έκθεση ελέγχου εφαρμογής των διατάξεων ΚΒΣ για την του ΠΕΚ ΠΕΙΡΑΙΑ η οποία αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της από συνταχθείσας έκθεσης ελέγχου, προκύπτει πέραν κάθε αμφισβήτησης ότι το επίμαχο φορολογικό στοιχείο με φερόμενο ως εκδότη την ως άνω εταιρεία, εκδόθηκε από εικονική επιχείρηση χωρίς συναλλακτική δραστηριότητα καθόσον διαπιστώθηκε ότι η εν λόγω επιχείρηση δεν είχε την δυνατότητα να εκτελέσει τις εργασίες αυτές διότι δεν είχε τις εγκαταστάσεις, τους αποθηκευτικούς χώρους, τα μεταφορικά μέσα, τις ανάλογες αγορές που να δικαιολογούν της πωλήσεις της, ούτε το επαρκές προσωπικό, τα οποία απαιτούνται για την άσκηση της δραστηριότητας της. Επιπλέον διαπιστώθηκε ότι τα φορολογικά στοιχεία που αφορούν τις χρήσεις 2005 και 2006, δεν είχαν θεωρηθεί νομίμως από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. και ότι η εν λόγω εκδότη επιχείρηση δεν ασκούσε καμία δραστηριότητα στη δηλωθείσα έδρα της από τη χρήση 2005 και μετά ενώ τις χρήσεις 2004, 2005, 2006 δεν υπέβαλε δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος και ΦΠΑ. Περαιτέρω από τον διενεργηθέντα, από την αρμόδια Δ.Ο.Υ., έλεγχο στην προσφεύγουσα και λήπτρια του επίμαχου φορολογικού στοιχείου της ως άνω εκδότης, δεν αμφισβητήθηκε η πραγματοποίηση των εργασιών που αναγράφονται στο επίμαχο με αρ. Τ.Π.Υ. που έλαβε κατά το έτος 2004 και το οποίο **κρίθηκε εικονικό ως προς το πρόσωπο του εκδότη.**

Επειδή από τις διατάξεις του άρθρ. 5 του ν.2523/97 με τις οποίες θεσπίστηκε αντικειμενικός τρόπος επιβολής των προστίμων επί παραβάσεων του ΚΒΣ (Π.Δ. 186/92), συνάγεται ότι η επιβολή του προστίμου δεν καταλείπεται στη διακριτική εξουσία της φορολογικής αρχής, αλλά αποτελεί δέσμια ενέργεια, υπό την έννοια ότι η

φορολογική αρχή, εφόσον διαπιστώσει τη διάπραξη της παράβασης και τη συνδρομή των τασσόμενων από το νόμο προϋποθέσεων, είναι υποχρεωμένη να προβεί στην επιβολή του προστίμου. Συνεπώς, η διαπίστωση και μόνο από τη φορολογική αρχή ότι ορισμένο τιμολόγιο είναι εικονικό, αρκεί για να στοιχειοθετήσει παράβαση για τον φορολογούμενο, που δέχεται ή εκδίδει τέτοιο στοιχείο και το καταχωρεί στα βιβλία του, εκτός αν αυτός αποδείξει με κάθε νόμιμο μέσο ότι τελούσε σε καλή πίστη (ΣτΕ 1295/99). Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 145 παρ. 1 ΚΔΔ, η φορολογική αρχή έχει το υποκειμενικό βάρος της απόδειξης και φέρει πλήρως τις συνέπειες της μη απόδειξης των γεγονότων στα οποία στηρίζονται οι ισχυρισμοί της. Προς τούτο σύμφωνα με την απόφαση του Σ.τ.Ε 116/2013 αρκεί, κατ' αρχήν, να αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον να αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο πραγματοποιήσεώς της), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο (πρβλ. ΣτΕ 505/2012, 1498/2011, 3528, 1184/2010), οπότε, σε περίπτωση αποδείξεως ανυπαρξίας της συναλλαγής (λόγω του ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο συναλλακτικώς ανύπαρκτο) δεν είναι δυνατόν να τεθεί θέμα καλής πίστης του λήπτη του εικονικού στοιχείου (βλ. ΣτΕ 1184, 1126/2010).

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 6 του ν.2523/97 ορίζεται:

*«1. Στο Φ.Π.Α. όταν μετά από έλεγχο αποδειχθεί ότι ο υποκείμενος στο φόρο, ως λήπτης εικονικού φορολογικού στοιχείου ή στοιχείου το οποίο νόθευσε αυτός ή άλλοι για λογαριασμό του, διενήργησε έκπτωση φόρου εισροών ή έλαβε επιστροφή φόρου, σύμφωνα με τις διατάξεις περί Φ.Π.Α., ή ως εκδότης δεν απέδωσε φόρο, με βάση πλαστά, εικονικά ή νοθευμένα φορολογικά στοιχεία, επιβάλλεται ειδικό πρόστιμο **ισόποσο με το τριπλάσιο του φόρου που εξέπεσε ή που επιστράφηκε ή δεν απέδωσε, ανεξάρτητα αν δεν προκύπτει τελικά ποσό φόρου για καταβολή.**»*

Επειδή με τις διατάξεις του άρθ. 32 του ν. 2859/200 όπως ίσχυαν κατά το κρίσιμο έτος ορίζεται ότι:

«1. Το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου μπορεί να ασκηθεί, εφόσον ο υποκείμενος στο φόρο κατέχει: α)β) νόμιμο τιμολόγιο ή άλλο αποδεικτικό στοιχείο που επέχει θέση τιμολογίου, από τα οποία αποδεικνύονται οι παραδόσεις αγαθών και οι παροχές υπηρεσιών που γίνονται σε αυτόν και ο φόρος με τον οποίο επιβαρύνθηκαν..»

Επειδή σύμφωνα με την ΠΟΛ 1097/4-7-2016 με την οποία έγινε αποδεκτή η με αρ. αριθ. [134/2016 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους](#), έγινε δεκτό ότι

ο λήπτης εικονικού ως προς το πρόσωπο του εκδότη τιμολογίου που αφορά όμως πραγματική στο σύνολό της συναλλαγή, νομιμοποιείται να ασκήσει δικαίωμα έκπτωσης του αναλογούντος ΦΠΑ εφόσον:

α) ο λήπτης αυτού ενεργούσε σε καλή πίστη δηλαδή δεν γνώριζε ότι ο εκδότης του στοιχείου δεν είναι το πρόσωπο με το οποίο σύναψε τη συμφωνία και πραγματοποίησε τη συναλλαγή,

β) **το φορολογικό στοιχείο εκδίδεται από συναλλακτικά και φορολογικά υπαρκτό πρόσωπο, δηλαδή από πρόσωπο, το οποίο έχει δηλώσει την έναρξη εργασιών του στη φορολογική αρχή και διαθέτει τις υποδομές και το προσωπικό για να πραγματοποιήσει τη συναλλαγή,**

γ) το φορολογικό στοιχείο έχει εκδοθεί νομότυπα δηλαδή δεν είναι πλαστό και αναγράφει τα στοιχεία που ορίζονται στις κείμενες φορολογικές διατάξεις (Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα - Κ.Φ.Α.Σ.- Κ.Β.Σ).

Επειδή από τα ανωτέρω συνάγεται ότι το ποσό αναλογούντα ΦΠΑ ύψους 4.500,00€ που αντιστοιχεί στο επίμαχο εικονικό φορολογικό στοιχείο και το οποίο είχε εκπέσει η προσφεύγουσα από το σύνολο των φορολογητέων εισροών της χρήσης της οποίας αφορά, δεν είναι δυνατό να αναγνωρισθεί από το νόμο προς έκπτωση καθότι εκδόθηκε από συναλλακτικά ανύπαρκτη επιχείρηση σύμφωνα με την από έκθεση ελέγχου του ΠΕΚ Πειραιά.

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στις από εκθέσεις ελέγχου της Δ.Ο.Υ. επί των οποίων εδράζονται οι προσβαλλόμενες πράξεις, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της από και με αρ. πρωτ. ενδικοφανούς προσφυγής της και την επικύρωση της με αρ. πράξης οριστικού προσδιορισμού προστίμου ΚΒΣ, της με αρ. πράξης οριστικού προσδιορισμού προστίμου και της με αρ. οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου

προστιθέμενης αξίας διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2004 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.

..... Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΦΑΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).